

Rato pamokėlė apie miegančias meškas ir saulę

2008 metų lapkričio 30 dieną, per Šv. Andriejų, susirinkome į paskutinę šių metų pamokėlę. Vėluodami, bet atėjo visi šeši šio sezono lankytojai. Nors toli gražu ne visada tai pavyksta, jau vis dažniau vaikai užsimiršta atėję su tėvais ir mielai dalyvauja patys. Neretai tėvai palieka vaikus vienus ir užsidaro kitame kambaryje. Žinoma, dideli amžiaus skirtumai pamokėles paverčia kiek triukšmingesnėmis ir mažiau koncentruotomis, nei jos galėtų būti, jei susirinktų tik panašaus amžiaus vaikai, visada jaudinantį įspūdį daro tai, kad kai kurių užduočių metu – dažniausiai tai rateliai ir dainelės – didesnis laiko mažiuoko ranką ir visų akys vienodai dega. Šventinę pamokėlę ir pradėjome vienu tų stebuklingų žaidimų, kuomet net ir kuklusis Pijus kartu Iniu ir Ugne suko ratelį ir lėkė vis labiau pašėlusiu greičiu, o aplinkui mamos prilaikoma strykinėjo Upė.

Nespėjus gerai įsisiūbuoti, įgriuvo likusieji ratiečiai. Na, žinoma, atmosfera, kiek išsisklaidė ir buvo sunku vėl vaikus sugaudyti bei sudominti. Bet kuriuo atveju, pradėjome nuo įspūdingiausio kambaryje buvusio personažo – didžiulio pernai Pijaus į RATAŲ atnešto meškino. Visi pačiupinėjome meškos gaurus arba kudlas, pariaujome kaip meškinai ir mėginome pasimokyti meškučių šokį, bet vaikus išties tikra motyvacijos krizė. Kągi, visko būna... meškučių šokis liko neišmoktas. Liaudies išmintis byloja, kad šis šokis netinka mergaitėms, gal iš tiesų nedera jo siūlyti mergaičių auditorijai.

Kaip bebūtų, tęsėme meškos temą, juk per šventą Andriejų meškos užmiega žiemos miegu! Ugnė puikiai žinojo, kad žiemą meškos miega, žinojo ir tai, kad miega todėl, jog šalta. Negana to, ji net pasakė, jog žiemą šalta dėl to, kad saulytė miega. Štai čia prasidėjo antroji pamokos tema – adventas, saulės grįžimo laukimas. Aptarėme tai, jog saulei užmigus, dienos būna vis šaltesnės ir tamsesnės, o kai tamsu, visiems yra kiek baugu. Todėl rudeniui pasibaigus, žmonės ima laukti stebuklingo saulės grįžimo, t.y. didžiausios metų šventės – Kalėdų, kuomet, įsižiebus pirmajai žvaigžutei įvyksta stebuklas ir gimsta Dievas.

Pakalbėjome apie svarbiausius Kūčių ir Kalėdų papročius, kalėdų eglutes, kalėdų senelį, dovanas, kūčiukus, gimšiantį dieviškąjį kūdikėlį. Prisiminėme ir tai, kad tai stebuklingas metas, Kūčių naktį gyvuliai, o gal ir visi gyvūnai kalba žmogaus balsu. Taip pat reikia laukti įsižiebiančios pirmosios žvaigždutės, kuri žymi stebuklą. Tęsdami Kalėdų temą mokėmės eilėraščių Eglutė skarota, nors susikaupti jau buvo sunku. Kita vertus, pabaigai vaikai noriai padainavo Tu žvirbleli ir pasimokė naują žaidimą Mano kaklo ne ne ne. Iki soties prisizaidę, sėdome piešti kalėdų eglučių.

Ramių kūčių ir Linksmų Šventų Kalėdų, brangieji!

Kitais metais būtinai susitiksimė RATE!